

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kröniker-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 273. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm15437/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og med alle Biderne, der, som Engels-Britier
hav hvet sig om Biskabs-Træet, og afsnue det, som
Biderne kunde. Østret. Ødysseen er naturlig godt for-
tauslet af Bilsfører.

Ødjemel (Alchim) var en berømt Angelskifst-Skåle i
det Østende Nordhundrede, rimeligvis hørsæt til Øjv-
uljs-Drazen.

Ørbitten, fra Synderkoden til Jerusalem's Horsy-
relse, var Memmosle-Slagiens Rægdom, med alle dens
Dyr og Fugre.

Ølymp, Grækenes Gubekjerg i Thessalien, besørges endnu
i Myrrafiske Duer, Døds- og Dødsstil Dige.

Olympiske Lege havde Navn af Staden Olympia; vestlig
paa Moren, hvor de hukede hvert fjende Åar, og lagte
Grunden til Grækenes Diddskrig mod Olympiaber,
som begyndte enten 776 Åar f. Chr.

Ømar, var en af de første Arabiske Skolister (634—43), un-
der hvem både Persien, Syrien og Egypten blev
erobret.

Ønsdag (naa Engels Wednesday) har få Navn af Ørin
og Vætan, som er En og den Samme.

Oplysning var her det Almende Nordhundredes Løsen,
men da man stræbte at forståe det Livende af det Døde,
og det Menneskelige af det Dyrlige, saam at beroligende alt
det Bidunderlige, saa kom naturligvis det store Bid-
under, Mennesket, selv til at staa i Palmenre, og
Neben stilleres i et fælles Øs, saa nu trænge vi dobbelt til
fandt Oplysning, og har langt været at glose med det
fælles Øs end med den oprindelige Dualiteten.

Ørretes Mandens Ageme, vel usynligt, men iste usands-
ligt, da vi i Paroleser har Sande for det.

Ørmuz er en lille Klippe-Ø i den Portugisiske Øng, som var
et Arabisk og siven et Portugisiskt Oplagshed for
Østrins Døber, hvis Rigdom man beundrede, til det Ære-
guden af det Gyldende Nordhundrede blev altsledest for-

styret af mænkelige Perser og Engelshand i For-
ening.

Øsianske Digte kom først for Pyret ved Bjerg-Sletten
Macpherson i Midten af det Ultende Nordhundrede,
og blev snart oversat paa alle europæiske Spræg, ikke
først da var han opbeviget, men fordi Dens Smag var
saam yderlig flot, at en saafolet Vandens Verden af bare
Øns, befolket med Skager, som slog Vintharpen, sendes
der eneke stenne, fernusige himmerig.

Øverste er et meget bibigt Ør, der særlig bringes til
Røtherres Stam og vor egen Stor; thi man mener
særlig en overtryven Ør, som i alt Falde ikke er
vor Ør Heil, og som desuden er et grundsælt Begreb, da
det allermæste Ør, vi har til Log og Halsbed, Skin
og Stænge, et for nogen, medens Øren paa evig Sand-
hed og Virkelighed umulig kan være for hos. Øver-
ste er derfor heller intet dankt Ør, men han en halft
Overjættelse af det Rygte „Aberglaube“, det ligefaalt be-
tyder overtryven Ør, som „Abergiv“ betyder en over-
tryven Kløglab; men saa lange man falder enhver
Middelaloi, ogsaa den mellem Ør og Ørs og Sandhed og
Log, gylden, da er Øverste ogsaa et gelernt Ør
til at simse al virkelig Ør ned til Aberglaube.

Øvid hører saa oandenbar til de mere Dyr under Parosædet,
at hvis ikke „Glaæsflyer“ i Latinernes Dine Hulde alle Ør-
der, vilde de stanme sig ved at anbefale Ør og Vinger
somme Ørbiblif Hørvaldinger.

Øxford og Cambridge er, som hiede, Englands to
gamle højskoler, som ligger ved hinanden, selv i at res-
paa Ærmen, men den høje Gång til Wadde-Kam-
pen, som ligger i Høgholjet mellem den Historiske og
Naturlige (Physik-Mathematik) Videnskabelighed, har
man selv i England endnu haft en meget tunel Hø-
felling om. Da imidlertid var den Historiske Side i
Øxford, (Været nu 1833) et vægnet, joacit man

